

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3359

гр. София, 26.04.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в закрито заседание на 26.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

като разгледа дело номер **5416** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК.

Образувано е по искане на процесуалния представител на директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-С., за изменение на Решение № 1425/07.03.2022 г. по адм.дело № 5416 по описа на АССГ за 2020г., в частта за разносните.

С процесната молба се твърди, че разносните по делото следва да бъдат присъдени, съобразно размерите, регламентирани в чл.8 т.5 от Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно – в размер на 3 843,60лв. Твърди се, че адвокатският хонорар е многократно завишен спрямо материшалния интерес по делото, както и спрямо фактическата и правна сложност на делото.

Насрещната страна – „Л. оперейшънс Г.“ изразява становище за неоснователност на искането, като разносните са определени съобразно представеният списък и налични доказателства за реалното им заплащане от спечелилата спора, страна. Успоредно с това се излагат съображения за наличие на фактическа и правна сложност на спора обосноваващи присъждане на разноски в посоченият размер.

Административен съд София – град, Трето отделение, 74 състав, намира искането за допустимо и редовно, като подадено в срока по чл.248 ал.1 от ГПК, от правоимащо лице – изгубилата спора страна.

По същество на искането, съдът съобрази:

Делото е образувано е по жалба на L. O. G. с V. D. и служебен номер от регистъра на НАП [ЕГН], с адрес за кореспонденция: G., A., H.-L.-S. 1 и електронен адрес: J.Z.@L..com, чрез адв.П. М. и одв. С. Д.-А., в качеството на пълномощници, срещу Акт за прихващане или възстановяване /А./ №П-22221119184144-004-001/10.01.2020 г., издаден от Л. М. И.-Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на

НАП С., потвърден с Решение № 607/14.04.2021г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, с който е отказано на процесното дружество възстановяването на ДДС в размер на 131360.00лева за периода 01.01.2018г. до 31.12.2018г.

С постановеното по делото Решение № 1425/07.03.2022 г. АССГ, 74 състав:

ОТМЕНЯ Акт за прихващане или възстановяване /А./ №П-22221119184144-004-001/10.01.2020 г., издаден от Л. М. И.-Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 607/14.04.2021г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, с който е отказано на „Л. оперейшън“ Г. възстановяването на ДДС в размер на 131 360.00лева за периода 01.01.2018г. до 31.12.2018г .

ОСЪЖДА ЦУ на НАП С. да заплати на „Л. О.“ Г. /Л. О. Г./ с V. D. и служебен номер от регистъра на НАП [ЕГН], с адрес за кореспонденция: G., A., H.-L.-S. 1 и електронен адрес: J.Z.@L.com, сумата от 11 211.48лева представляваща направените по делото разноски както следва:

50.00лева държавна такса, 300.00лева депозит за изготвянето на ССЧЕ, 300.00лева депозит за изготвяне на СТЕ и 10561.48лева адвокатско възнаграждение."

В частта за разноските, съдът е постановил, че: „следва да се произнесе по искането за присъждане на направените разноски от страна на жалбоподателя. Съдът намира същото за основателно, като размерът на адвокатското възнаграждение следва да бъде присъдено в пълен размер, както е било заплатено, въпреки направеното възражение за прекомерност. Възнаграждението е определено справедливо съобразно сложността на делото и неговата продължителност.“

Правилно, сега в рамките на настоящето производство директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП поставя въпроса за липсата на яснота относно това как е формиран адвокатския хонорар и какво включва същият. Доколкото свободата на определяне на адвокатското възнаграждение е водеща в отношенията между адвоката и клиента, то за съда определяща е нормата на чл.36 ал.2 от Закона за адвокатурата и нормативно изведените критерии обоснованост и справедливост, като основна характеристика на законосъобразно дължимият размер на адвокатското възнаграждение.

С Тълкувателно решение № 1 от 15.03.2017 година на ВАС по т. д. № 2/2016 г., ОСС, I и II колегия, е постановено изрично, че: „спазвайки принципа на справедливостта и съразмерността, следва да присъди само и единствено такъв размер на обезщетение, който да отговаря на критериите на чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата - да е „обоснован и справедлив“, т.е да е съразмерен на извършената правна защита и съдействие и да обезщети страната за действително понесените от нея вреди от причиненото и от държавния орган непозволено увреждане, без да накърнява или да облагодетелства интересите на която и да е от страните в производството.

...

Възражението по чл. 78, ал. 5 от ГПК за прекомерност на платения адвокатски хонорар при несъответствие с действителната фактическа и правна сложност на делото и възможността на съда да го намали до минималния такъв, определен от

наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, е действително една от възможностите на страната, в случая държавата, да защити правата си и да не позволи на ответната страна да бъде присъден хонорар, несъответстващ на критериите на този член от закона - „справедлив и обоснован“, т.е да е съразмерен на извършената правна защита и съдействие и да обезщети страната за действително понесените от нея вреди от причиненото и от държавния орган непозволено увреждане, без да накърнява или да облагодетелства интересите на която и да е от страните в производството.“

Така извършвайки преценка за границата между неоснователното обогатяване, осъществената правна защита и отговорността на разноски, която изгубилата спора страна следва да понесе, настоящият състав обосновава решаващият си извод именно призмата на реалната фактическа и правна сложност на конкретното дело, сравнима с този род правни спорове и техният материален интерес.

Действително делото представлява фактическа и правна сложност, с каквато впрочем се характеризират почти всички данъчни спорове. Тази сложност обаче не е нито необичайна, нито извънредна, така, че да обоснове присъждане на разноски отвъд предвиденият размер по Наредба № 1/2004г.

Наличието на заключение на вещо лице по назначена експертиза даващо отговори на релевантни за спора въпроси /за която страната следва да понесе разноските, като изгубила спора/ както и наличието на съдебна практика на ВАС по аналогични правни институти представляват отправна точка позволяваща разрешаването на спор с подобна фактическа и правна сложност, със затруднения характерни и съответни на обичайното за този род казуси.

В този смисъл, наличието на представени доказателства за реалното заплащане на разноските, ведно със своевременна представен списък на разноските и предявено искане за присъждането им, дават основание за присъждане на тези разноски, но изискването за присъждането им по справедливост, с оглед обосноваването на искането, респ. фактическата и правна сложност на спора, дава основание за определянето им в размер, съобразно разпоредбата на чл.8 т.5 то Наредба № 1/2004г.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 248, ал. 1 ГПК вр. чл. 144 от АПК,Административен съд София-град, 74 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ИЗМЕНЯ Решение № 1425/07.03.2022 г.по адм.дело № 5416 по описа на АССГ за 2020г.,Трето отделение, 74 състав, в частта за разноските, както следва:

ОСЪЖДА ЦУ на НАП С. да заплати на „Л. О.“ Г. /Л. О. Г./ с V. D. и служебен номер от регистъра на НАП [ЕГН], с адрес за кореспонденция: G., A., H.-L.-S. 1 и електронен адрес: J.Z.@L..com, сумата от 4 493/четири хиляди, четиристотин деветдесет и три/ лева, представляваща направените по делото разноски както следва:

50.00лева държавна такса, 300.00лева депозит за изготвянето на ССЧЕ, 300.00лева депозит за изготвяне на СТЕ и 3843лева адвокатско възнаграждение.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: